

sin Familie en Understøttelse i Fremtiden. Jeg kunde ønske, at der dertil søiedes en Bestemmelse om, at de samme Skatteydere fik Ret til at fradrage noget af Skatteindtægten for hvert Barn. Da der i Loven er fastsat, at der ikke svares Skat af 300 Rd., fordi dette er det Mindste, hvoraf en Familie kan leve, er der intet Principstridigt i, at der indrømmes en større Skattenedsættelse for den talrigere Familie.

Gad: Jeg skal af samme Grund som den sidste ærede Taler, nemlig den, at de Grundfætninger, hvorefter dette Lovudkast er udarbejdet, i de senere Aar oftere have været under Forhandling her i Thinget, kun tillade mig at berøre nogle enkelte Punkter, og jeg skal saameget mere indskrænke mig hertil, som ogsaa jeg antager, at Udvalget vil blive henviist til et Udvalg, saa at altsaa den egentlige Debat vil fremkomme der og senere ved Sagens anden Behandling her i Thinget. Smidlertid vil jeg som sagt dog allerede nu berøre nogle enkelte Hovedpunkter i Lovforslaget, som tildeels falde sammen med dem, der allerede ere nævnte af den sidste ærede Taler. Det første Punkt, som jeg saaledes skal omtale, er det Spørgsmaal, som kommer frem ved Udvalgets § 3, nemlig, om man skal blive staaende som hidtil ved kun at beskaffe en Person paa det Sted, hvor han har fast Ophold, eller om man skal gaae over til en Mellemcommunalbeskatning, det vil sige, gaae over til at tage Hensyn til Stedet, hvorfra Vedkommende har sine Indtægter. Jeg maa tilstaae, at det ikke var mig rigtig klart, hvilket Standpunkt den ærede sidste Taler indtager i saa Henseende, men hvad mig angaaer, skal jeg strax sige, at jeg afgjort staaer paa det Standpunkt, at jeg troer, at det vil blive nødvendigt at gaae over til en Mellemcommunalbeskatning. Jeg er altsaa i den Henseende uenig med Lovforslaget og med den Grundfætning, som det synes saa overordentlig vanskeligt for Ministeriet at komme bort fra. Jeg maa bekjende, at jeg ikke kan indsee, at der i det, som er anført derom i Lovudkastets Motiver, ligger nogen virkelig Begrundelse. Der staaer udtalt, at Magistraten i 1864 har foreslaaet en Mellemcommunalbeskatning etableret, at

sammes Forslag blev tiltraadt af det Folkestingsudvalg, der var nedsat i Sagen, og at nu endelig igjen Communalbestyrelsen har anbefalet at komme ind paa den saaledes gjentagne Gange anbefalede Vej. Imod dette indeholder Ministeriets Begrundelse af sin Anskuelse egentlig ikke Andet, end at det nu ligesaa lidt som tidligere har fundet Anledning til at fravige det Princip, hvorefter man hidtil har beskattet; men dette er for mig ikke nogen Grund, men kun en Villiesubstans fra Ministeriets Side. Det er ganske vist dermed givet, at Ministeriet ikke ønsker den mellemcommunale Beskatningsmaade, men en antagelig Begrundelse imod den er det ganske sikkert ikke, og jeg kan heller ikke indsee, at det er nogen Grund, at man i en anden, ganske sikkert ikke aldeles ligeartet Lov er kommen ind netop paa en mellemcommunal Beskatning; tværtimod forekommer dette mig, uagtet den Lov, hvortil der sigtes, i flere Henseender adskiller sig fra den foreslående, snarere at burde opfordre til at undersøge, om ikke dette Resultat yderligere kunde tale for, at man, om end paa en noget anden Maade, ogsaa her kom ind paa den mellemcommunale Beskatning. At man tidligere har fulgt det mindst indviklede, det bekvemteste Princip, som er, at tage Manden, hvor han er, og beskaffe ham der, kunde maaskee meget godt forsvares, saalænge den personlige Beskatning til Communen var temmelig ringe, og det paa den anden Side var mindre hyppigt, sandt Sted i mindre Udstrækning, at Folk opholdt sig paa eet Sted og drog store Indtægter fra Rilder paa et andet Sted; men vi vide jo Alle, at disse Forhold have forandret sig meget i den senere Tid. — Vi vide Alle, at Udviklingen er gaaet og fremtidig vil gaae i den Retning, deels at den kommunale personlige Beskatning vil stige meget, og deels, at det samtidigt dermed vil blive langt hyppigere, at Folk drage Indtægter fra andre Steder, end hvor de just opholde sig; men netop derfor vil det, ikke blot for Kjøbenhavns, men overhovedet for hele Landets Vedkommende være nødvendigt, naar man ikke vil forurette mangfoldige Communer — og jeg troer, det vil gjælde om andre Communer — i langt højere Grad end om Kjøbenhavn — at komme ind paa den intercommunale